

РЕШЕНИЕ

№ 4915

гр. София, 22.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4611** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 16635 от 14.05.2021 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 21023441 от 09.04.2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от Началник на Регионална дирекция национален строителен контрол /РДНСК/, чрез процесуални представители ст.юрисконсулт Й. Д. и директор Дирекция Правна, ДНСК М. А., срещу Решение от 19.01.2021г., постановено по НАХД № 14251/2019г. по описа на СРС, Наказателно отделение /НО/ – 101-ви състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 11 – С - 6 от 13.08.2019г., издадено от вр.и.д. началник на РДНСК-С. при Дирекция за национален строителен контрол/ДНСК/, с което на М. Г. И., ЕГН [ЕГН], на основание чл.232, ал.2 вр. чл.239, ал.1, т.2 и чл.222, ал.1, т.15 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл.137, ал.3 и чл.148, ал.1 от ЗУТ, във вр. с чл.161, ал.1, изр.2 от ЗУТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска неговата отмяна. Касаторът твърди, че същото е неправилно и незаконосъобразно, постановено при неправилно приложение на материалния

закон-ЗУТ, ЗС, ЗУЕС и ЗАНН, както и при допуснато съществено нарушение на административнонаказателното производство. Твърди се, че за да постанови обжалваното решение, съставът на СРС се е позовал единствено на изготвената и приета по делото експертиза, вследствие на което е постановил изцяло немотивирано решение. Излага подробни съображения в подкрепа на твърденията си. Поддържа твърдението си, че неправилно съдът е приел, че извършените строително-монтажни работи, изразяващи се в замяната на съоръжения и инсталации и изпълнението на нови такива, представляват „текущ ремонт“, а не са „основен ремонт“ и „реконструкция“ по смисъла на § 5, т.42 и т.44 от ДР на ЗУТ, за които са необходими одобрени проекти и разрешение за строеж, съгласно изискванията на чл.137, ал.3 и чл.148, ал.1 от ЗУТ. Моли решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, и да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено НП. В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. А. и юрк. Д., които поддържат жалбата и предлагат да се уважи, като се отмени решението на СРС и се потвърди НП. Претендират юрисконсултско възнаграждение, съгласно представен списък.

Ответникът – М. Г. И., редовно призован, се представлява от адв. К., която оспорва касационната жалба, предлага да не се уважава и да се остави в сила въззивното решение. Претендира разноски, съгласно списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, IX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена е от лице - страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

От фактическа страна районният съд е установил, че с АУАН № 11/18.06.2019 г., съставен от К. В. Г. на длъжност гл.инспектор в отдел „Строително-продуктов контрол“, Главна дирекция „Строителен контрол“ към ДНСК е установено, че М. Г. И., в качеството ѝ на собственик и възложител по смисъла на чл. 161, ал. 1 от ЗУТ, е извършила строеж: „Реконструкция и основен ремонт на гараж № 26 с изграждане на водопроводно, канализационно и електро - инсталационно отклонения от сградните ВиК и Електро мрежи“, находящ се в съществуваща жилищна сграда с гаражи и пет жилищни етажа, с административен адрес: [улица], ет. 1, район „Т.“ - Столична община /СО/, без одобрени проекти и без издадено разрешение за строеж. Строежът е незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, във връзка с чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ. Незаконният строеж представлява реконструкцията и основен ремонт на гараж № 26 в съществуващата жилищна сграда, изразяващи се в замяна на част от вертикален канализационен клон от PVC тръби Ф 110, в участък с дължина около 1,40м, и изпълнение на нови В и К и ел. инсталации, както следва: монтирани са водомери за топла и студена вода, като след тях към вертикалните щрангове са изпълнени водопроводни отклонения от полипропиленови тръби за топла и студена вода; на дясната стена са изпълнени отклонения Ф 150, подготвени за връзка на перилна, сушилна или друга техника към канализационните тръби; изпълнена е изцяло нова ел. инсталация, с нови контактни излази в близост до спирателния кран на водопроводната връзка; изпълнени са нови лампени излази по контура на стените,

под нивото на тавана.

Видно от съдържанието на АУАН № 11/18.06.2019г. е засегнат и отвора на гаражната врата, като е разрушена частично рамката от тухлена зидария. Разрушената част от тухления зид е с ширина около 30 см и височина около 2 00м. Съгласно съставения АУАН с това се „нарушава строителната конструкция и вида на конструктивните елементи на сградата по смисъла на чл. 154, ал. 2, т. 5 от ЗУТ.” Извършените строителни и монтажни работи са определени, като: „основен ремонт на строеж с частична замяна на конструктивни елементи.“ В АУАН е посочено, че със засягането на отвора на гаражната врата се променя фасадата на сградата, която представлява обща част по смисъла на чл. 38, ал. 1 от Закона за собствеността. Предвид това преустройството не представлява текущ ремонт, поради което е необходимо решение на общото събрание на собствениците, взето по установения ред, и изрично писмено съгласие на всички собственици-непосредствени съседи на обекта. Предвид гореизложеното, строеж: „Реконструкция и основен ремонт на гараж № 26 с изграждане на водопроводно, канализационно и електро - инсталационно отклонения от сградните В и К и Електро мрежи“, представлява строеж трета категория съгласно чл.137, ал.1, т.3, буква „ж” от ЗУТ.

Нарушението е установено на 31.05.2019г. при извършената проверка от служители на ДНСК на строеж: „Реконструкция и основен ремонт на гараж № 26 с изграждане на водопроводно, канализационно и електро - инсталационно отклонения от сградните В и К и Електро мрежи“, находящ се в съществуваща жилищна сграда с гаражи и пет жилищни етажа в [населено място], за което са съставени констативни актове № ДНСК-1/31.05.2019г., № ДНСК- 5.2019г. и констативен протокол № ДНСК-3/31.05.2019г. За гореописания строеж не са издавани строителни книжа, видно от съдържанието на констативни протоколи № ДНСК-1/31.05.2019г. и № ДНСК-2/31.05.2019г., удостоверяващи извършените проверки в район Т. - СО и НАГ. Съставени са констативни актове № ДНСК-1/31.05.2019г. и № ДНСК- 2/31.05.2019г., съгласно които в съществуваща жилищна сграда с гаражи и пет жилищни етажа, с идентификатор 68134.1001.667.1.74 по КККР, изпълнена в кв. 380, м. „Буката“, с административен адрес: [улица], ет. 1, район „Т.“ - СО е изпълнен незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 1 от ЗУТ, без одобрени проекти и без издадено разрешение за строеж.

Съставът на СРС е посочил, че административният орган приел започването на незаконното строителство за начален момент на нарушението. Нарушението е извършено в периода месец май 2019г., видно от констативен протокол № ДНСК-3/31.05.2019г., констативен акт № ДНСК- 1/31.05.2019г. и констативен акт № ДНСК-2/31.05.2019г. С горните си действия, М. И., в качеството ѝ на собственик и възложител по смисъла на чл. 161, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ е извършила строеж: „Реконструкция и основен ремонт на гараж № 26 с изграждане на водопроводно, канализационно и електро - инсталационно отклонения от сградните В и К и Електро мрежи“ без одобрени проекти и без издадено разрешение за строеж - незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, с което е нарушила чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ.

С покана изх. № СО – 1588 - 02-358 от 12.06.2019 г., издадена на основание на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, И. е поканена в тридневен срок от получаване на гореописаната покана да се яви в ДНСК за съставяне на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ по реда на чл.36 и сл. от ЗАНН. Въз основа на констатациите, отразени в

съставените от длъжностни лица на ДНСК констативен протокол № ДНСК-1/31.05.2019г.; Констативен протокол № ДНСК- 2/31. 05.2019г.; Констативен протокол № ДНСК-3/31.05.2019г.; Констативен акт № ДНСК-1/31.05.2019г.; Констативен акт № ДНСК-2/31.05.2019г. и приложения към тях снимков материал, на основание чл. 36 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ и чл. 238, ал. 2, т. 2 от ЗУТ е съставен АУАН № 11/ 18.06.2019г.

В законоустановения срок срещу АУАН № 11/18.06.2019г. е постъпило възражение.

Въз основа на акта е издадено процесното наказателно постановление № 11-С-6 от 13.08.2019 г. на В. Началник на Регионална дирекция национален строителен контрол /РДНСК/ С. при Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, с което на М. Г. И., на основание чл.232, ал.2 във вр. с чл.239, ал.1, т.2 и чл.222, ал.1, т.15 от ЗУТ е наложена глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл.137, ал.3 и чл.148, ал.1 от ЗУТ, във вр. с чл.161, ал.1, изр.2 от ЗУТ.

Горната фактическа обстановка съставът на СРС е установил от показанията на свидетеля К. В. Г.-С., заключението на изготвената съдебно-техническа експертиза, както и от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка от решаващия съд е обоснован извод, че видно от заключението на изготвената СТЕ при съпоставка на легалните дефиниции за „основен ремонт” и „текущ ремонт”, дадени в §5 от ДР на ЗУТ /т.42 и т.43/ основната разлика между двата вида ремонт е в промяната на конструкцията на ремонтирания обект, характерна за основния ремонт. Съдът е достигнал до извода, че извършените в случая СМР, описани в акта и наказателното постановление, не представляват „преустройство”, тъй като не е променено предназначението на обекта, не се отнемат общи помещения и площи или части от тях; не се изменят съществено общите части на сградата; не се свързват вътрешни инсталации с общи мрежи, преминаващи през или до делителната стена или през обслужващи помещения по една вертикална ос; не се прекарва нова инсталация през обща част. На процесния обект не е извършена и „реконструкция”, тъй като не се засягат конструктивни елементи, основни части, съоръжения или инсталации и изпълнението на нови такива, с които се увеличават носимоспособността, устойчивостта и трайността на строежите. На обекта е извършена частична подмяна на вертикалните щрангове и хоризонталните тръби на водопроводните и канализационните инсталации. С монтирането /или подмяната/ на индивидуални водомери на съществуващи хоризонтални отклонения, с монтирането на допълнителни осветителни тела и контакти, както и с полагането на нови ел.кабели в гараж № 26, не се засяга конструкцията на сградата, като изпълнените СМР представляват текущ ремонт. Новата гаражна врата е монтирана в съществуващия отвор, който е с около 30 см уширен чрез премахване на неносещ зид. Това според заключението на вещото лице е несъществено изменение на фасадата, съгласно чл.154, ал.2 и 3 ат ЗУТ и с него не се променя и засяга строителната конструкция, вида на конструктивните елементи и натоварвания. Подмяната на гаражната врата и направеното уширение представляват текущ ремонт по смисъла на §5, т.43 от ДР на ЗУТ. Като цяло извършените строително-монтажни дейности в процесния обект представляват текущ ремонт по смисъла на посочената разпоредба и същите са изпълнени съобразно нормативните изисквания, доколкото съгласно чл.151, ал.1, т.1 от ЗУТ не се изисква разрешение за строеж за текущ ремонт на сгради, постройки, съоръжения и инсталации.

С тези мотиви решаващия състав на СРС е отменил процесното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 - дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна. За да обоснове това, настоящият състав на Административен съд София град излага следното:

Според чл. 137, ал. 3 от ЗУТ строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на ПУП и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на закона, и могат да се извършват само ако са разрешени съгласно закона, което от своя страна е разписано в чл. 148, ал. 1 от ЗУТ. Същевременно, законът въвежда и някои изключения от общия режим, като за обектите, изчерпателно изброени в чл. 147, ал. 1 от ЗУТ, не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж, а разрешение за строеж не се изисква при изпълнение на строежите, посочени в чл. 151, ал. 1 от ЗУТ – „Не се изисква разрешение за строеж за: 1. текущ ремонт на сгради, постройки, съоръжения и инсталации; и те касаят: външно и вътрешно боядисване на сгради и постройки; подменяне на покривни материали; вътрешни преустройства, при които не се засяга конструкцията на сградата, не се извършват дейности, като премахване, преместване на съществуващи зидове и направа на отвори в тях, когато засягат конструкцията на сградата, не се променя предназначението на помещенията и натоварванията в тях; текущ ремонт на сгради, постройки, съоръжения и инсталации; текущ ремонт на елементите на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, с който не се променят трасето и техническите характеристики и др. Дори простия прочит на цитираната разпоредба обосновава извода, че строително разрешение не е необходимо, в случаите, когато предприетите строителни и монтажни работи не засягат конструкцията на сградите. Съвкупният анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства, в това число и заключението на вещото лице, навежда, че конструкцията на процесната пристройка е запазена, не е променено предназначението ѝ, както и основните и допълнителни натоварвания. В този смисъл е и легалната дефиниция за текущ ремонт, разписана в т. 43 на § 5 от ДР на ЗУТ, според която това е подобряването и поддържането в изправност на сградите, постройките, съоръженията и инсталациите, както и вътрешни преустройства, при които не се засяга конструкцията на сградата; не се извършват дейности като премахване, преместване на съществуващи зидове и направа на отвори в тях, когато засягат конструкцията на сградата; не се променя предназначението на помещенията и натоварванията в тях.

Според чл. 232, ал. 2 от ЗУТ, наказва се с глоба от 1000 до 10 000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, лице - участник в строителството, което извършва, разпореди или допусне извършването на незаконен строеж. За да бъде приложима санкционната разпоредба на чл. 232, ал. 2 от ЗУТ, следва да бъде доказано по безспорен начин, че е налице незаконен строеж. В конкретния случай, категорично се доказва, че санкционираното лице е извършило текущ ремонт, като съставът съобрази и легалната дефиниция за текущ ремонт, разписана в т. 43 на § 5 от ДР на ЗУТ, според която това е подобряването и поддържането в изправност на сградите, постройките, съоръженията и инсталациите, както и вътрешни преустройства, при които не се засяга конструкцията на сградата; не се извършват дейности като

премахване, преместване на съществуващи зидове и направа на отвори в тях, когато засягат конструкцията на сградата; не се променя предназначението на помещенията и натоварванията в тях.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя изцяло. СРС е изпълнил служебното си задължение в съответствие с разпоредбите на НПК да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, анализирал е с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. Следователно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Настоящият касационен състав споделя всички изложени мотиви от въззивния съд, поради което и на основание чл. 221, ал.1, изр.2 от АПК, същите не следва да се преповтарят.

Следователно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, следва да се уважи искането на касационния ответник и да му се присъдят сторените съдебно – деловодни разноски в пълен обем и съгласно представения списък в размер на 720,00 лв., адвокатско възнаграждение, поради липсата на възражение от страна на касатора.

Водим от горното Административен съд-София град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.01.2021г., постановено по НАХД № 14251/2019г. по описа на СРС, Наказателно отделение /НО/ – 101-ви състав.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол да заплати на М. Г. И. сторените съдебно – деловодни разноси в размер на 720,00 лв.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.